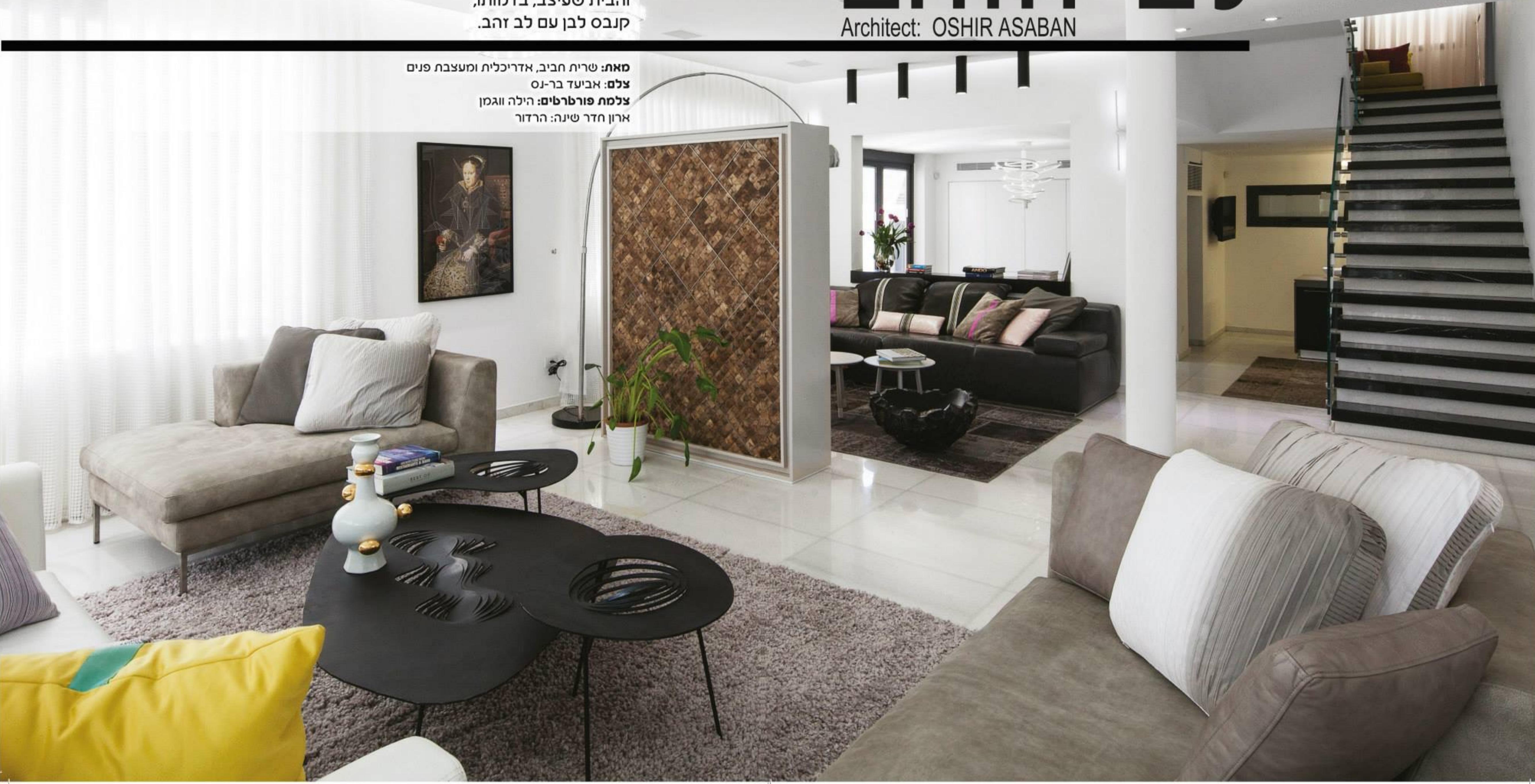

לב הזהב

Architect: OSHIR ASABAN

趙易士·阿索班
以色列設計師
總面積 200 平方米
客廳
在客廳中，我們可以見到一個由黑色皮質沙發組成的L形沙發組合，沙發上鋪有幾塊色彩鮮豔的抱枕。沙發前面是一個圓形的黑色茶几，上面擺放着一個白色陶瓷花瓶和一本書。在沙發的後方，有一幅畫作懸掛在牆上。沙發旁邊是一張米色的單人沙發，沙發上也鋪有抱枕。在客廳的一角，還有一個黑色的立式燈具。

設計師：沙希爾·阿索班
攝影：艾比烏德·伯納
攝影師：荷拉·威根
衣櫃：赫拉多·拉維

אדריכלות. בסטימקี้ של אשוד המקסימים היה מגזין "נישא". בברנס אנד נובלס מצאתי ספריה ענקית, קיטי וקניטי ספרים אחרי עמוד אחד של עין. מכל מקום אליו אני טס מביא לפחות חמישה ספרים."

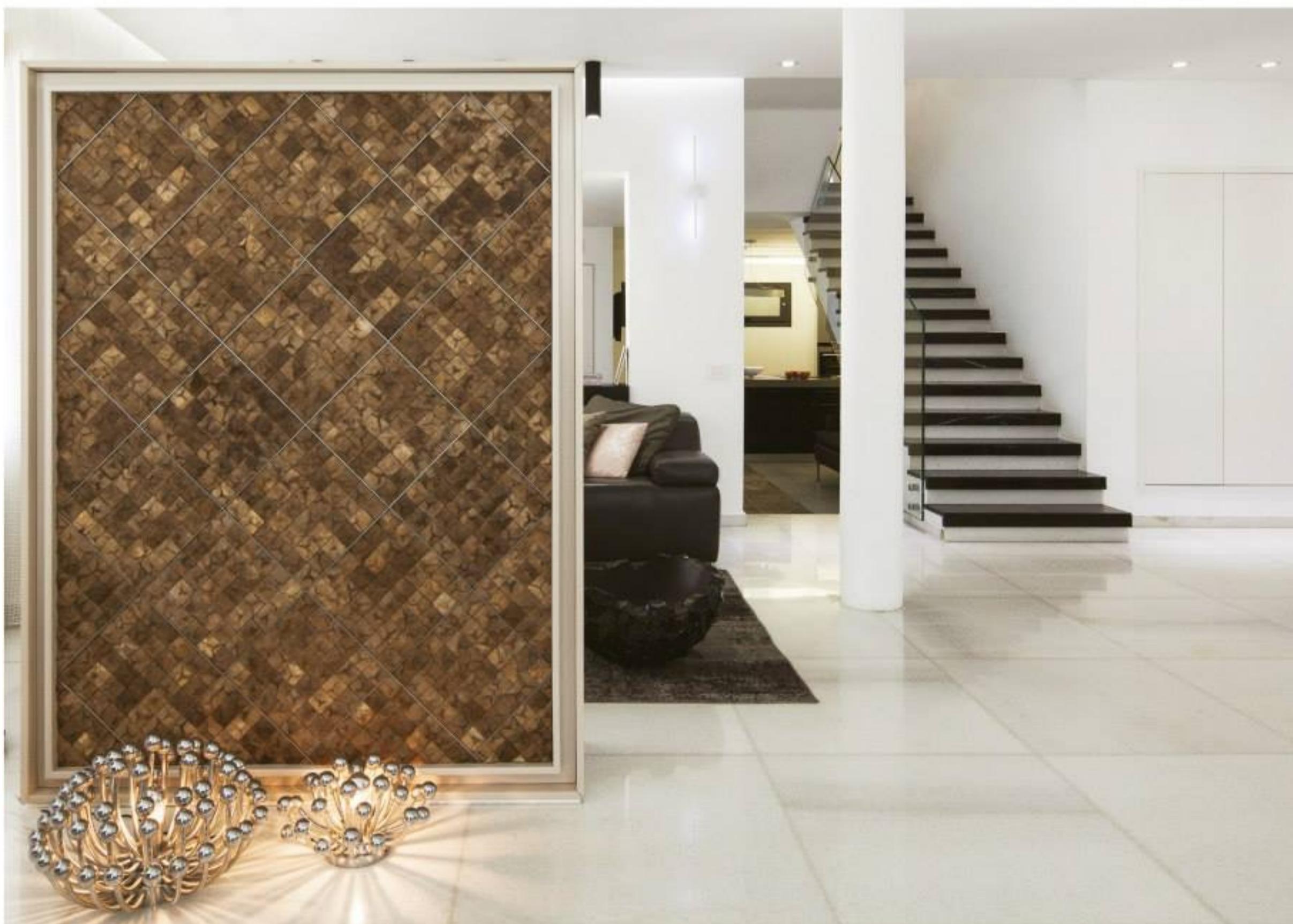
אצלו הים הוא חלק מהחים, אף פעם לא נמאס, הוא נושם אותו ולא מתעייף, יוצא בשש בעקר לדוג. כמו שהאדריכלות עבורי."

"ההורים שלי הם הרבה מהם שאני היום,ABA הנציגן, יודע לעשות הכל בבית, לאלהה, להיות יצירתי, לכתוב. לסייעת קרא על שם הנשים במשפחה. קוין סילביה.

פרינסס מורה, אהותי, והבא בתור ג'יג'י הכלבה, הבית היחיד שנשאהה, לפניהם הנכדות שבדרך. אמא מעצבת, במשפחה בת 12 אחים, כל חתונה, כל אירוע, בגדים, ספר, מאפרות, שיפוצים. ילדים התלויות אליה והיום היא מותולוה אליו, מתייעץ אתה ומישכנע אותה כשהיא לא אוהבת. היא גם הפסיכולוגית של כל העולם, הגורו, מקדמת עסקית, יצירתיות, חברה של החברים שלו יותר ממני".

מתי זה נפל, להחליט להיות אדריכל?

"עוד מילדיות, זה התחזק כשבתי בארה"ב בגיל 21. מרגע שהגעתי לשם, קנייתי ספרי אדריכלות, וכל ספר שפתחתי, הלב שלי היה על 200 קמ"ש. לפני כן, לא הייתה מודע לקיום ספרי

Architect: OSHIR ASABAN

את אשיר אני פוגשת ביום הראשון של השעון. הוא עיר כבר שלוש שעות, אני אחת. הוא צעריו ומאיר בחולצה תכלת עם נקודות לבנות, פתוחה ברישול מכוכן, גופיה שצבעה לבן, תספרות גלויה עם כרבולת, שתי נשיונות על שתי הלחים, ותיק שחוו וכיסוף מחתוילים. והוא אדריכל. מהסוג המסקון. בלי לחכות, אני מתקיפה אותו בשאלות.

אושירו כמו פיצו כמו אושידה כמו מדונה? "אושירו הוא כינוי שלי מאז שהיית ילד. אמא סילביה, שהיא דמות ממד דומיננטית בחיי, חיברה את השם אשיר. היא לא נוגעה עד שמצאה שם קצת אחר על שם סבא אשר, שלא כמו בני הדודים, אשורי, ואשרה ואושר, יש לי 60 בני דודים, אז אנחנו מיעוט מתוכם. מוקאים, אם עוד לא הבנת. משם התגלגלו השם לאושירו".

משדרות?
"לא, אבל קרוב. האשוד. עיר של ים, עם אבא שלמה, איש ים עם בית ספר לישיט, שכל השנים ייסה לגגורו אותנו לים, ולא כלן לו, העדפנו את החוף. עכשווי, כשאנחנו בשלב שנאנשים מסביב מעצבנים אותנו, אנחנו שרים בשבותות כדי להריגע, ואני אפילו בקופוס סקיפרים.

"הגרים בבית זה היא והוא. היא במטבח,
ואו הוא חוזה הביתה למטבח, שם הוא
אוכל את שבילה לו. במטבח קורים כל
הענינים המעניינים, השיחות המענייןנות
נעשות כאן כדי בישול, שם לב הבית,
ובתוכו גורם הפתעה"

שתוכנן לפני עשרים וחמש שנה, אףלו שנותרו עם
אתם קירות היקפיים, פתאות נראות גדול יותר
ומזמין, והאור נכנס אליו פנימה.”

ומטבח הכסף?

המטבח, כמו בבית מרוקאי אמיתי, הוא חלק פעיל
בבית. שם היא מבשלה את כל המטבחות, עגבניות
עם קציצות, אופפה לחמימות של בית. הוא היה
להיות גדול וnoch לבישול, מסיבי ואינטנסיבי. אבל
יותר מכל, היה אהובת לבישול, דוקא בתנור של פעם,
שנמצא במפלס נמוך מהמטבח. צבע הכסף הוא צבע
אהוב עליה, لكن הירוסטה”.

מה הנחיה אחרת בתכנון?

“הבית היה בניו כולל מפלסים וחללים סגורים. רציתי
ליצור חלל נכון יותר, עם תחושה של גודל, נוחות
ומרחב. לכן תכננתי את החדר מחדש. מלבד השינויים
ברמת התכננית והחלוקה, הוספנו את הבריכה, יחידת
קבינה, להתקלח אחרי השחיה בה, ויחידת אירות,
שעכשו גור בה הבן. לנכדים יש את האמבטיה -
גיגית שלהם בחדרי האירות בקומה השנייה, שם
הם משתיכשים. ביטלנו את החומה שהסתירה את
הבוסתן הפתו, והגדלנו את המפתחים. פתחנו
ויטרינות גדולות לחצר, לאירות ולהכנסת אויר ואור,
שבע וצבע. רצינו בית שהוא לבן, עם כתמי צבע,
כמו תמונות גובלן מקורית ממרוקו, שהביאו הוויה
של האשה כשללו לארץ. את הperature בבניית עשיית
באמצעות אלמנטים עיצוביים, כמו קיר הקוקוסים,
עשוי עבודת יד מהמזורת, המפריד בין פינת המשפחה
לסלון הפומלי. כל הרהוט בבנייה, הנוגות, הרפדות,
התפירה, הכל נעשה בהתאם אישית ובוזמונה
מיוחדת. האפשרויות בשורה בוחר בלבד כל חוץ,
যিচুর তোচাতো শনোন্ট লগমি মভি লভি”.

תעל ליחס,ulkohah אהובת לשבת בפינת המשפחה יותר מבסלון?

“כן. מפינת היישבה במטבח אפשר לצאת החוצה
לדק שמאפשר אויר אינטימי. בכל מקום יש לה
以色列 אינטימי ואיזור ציבורי, סלון, פינת אוכל, מטבח,
חווץ”.

הבית של פעם בתרון הבית החדש. ומה היה hei אהובת?

“את המקום הכי אינטימי בבית - המקלחת בחדר
השינה שלהם. מקלחת בית מלון, 120x180, שיש

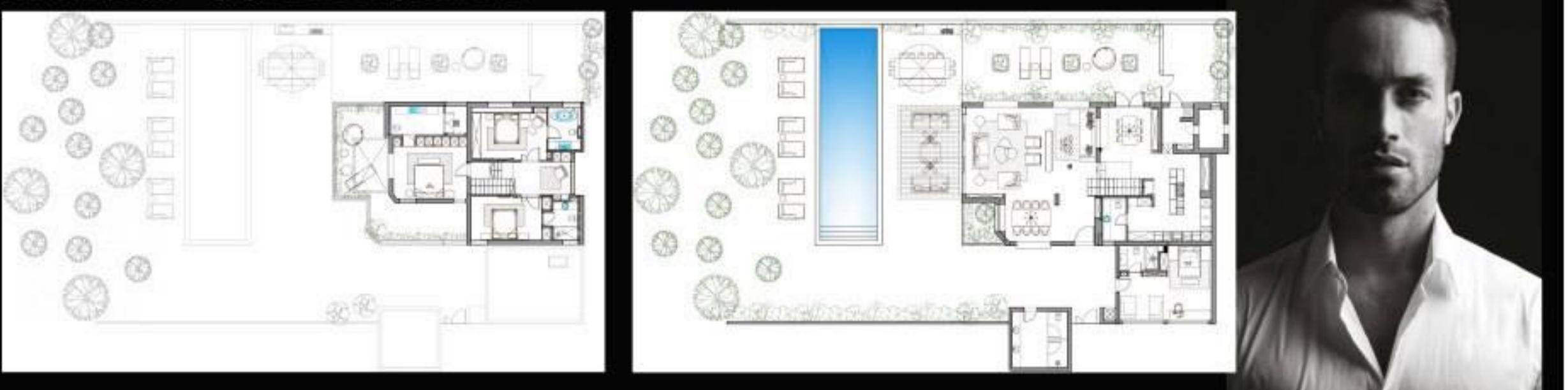
מינוי כמו שירות האורחים בבית הזה, פסיפס זהב?

“שירותי האורחים הם הקוביה ההומוריסטית בבנייה, המקום בו
נתנו לי לה透露. הבית תוכנן עבור זוג עם שני ילדים, שהגדל
מבניהם התחתן ועצב את הבית. הוא נבנה לפוי עשרים וחמש
שנה, כשהורבע בו בניי הבית באשדוד היה רק חולות, דיוונת,
מעין. וסרטים, אהוב על עצב בהשראת סרטים. כמו הבית
ירוחם. 25 שנים נשארו הדברים בבית כפי שהיו. כשהוחלט
לבצע את השיפוץ, הפרויקט הייתה שונה לגמרי לאחר
ירגש ורסאי”.

כבוד

“נואר. סוחב אותם בשקים ענקיים חזקים של אולד ניבי,
הלהה ליל הכתף. יש משחו ברוח של הספר שאיל אפסר להחליף,
באפשרות לפתחו אותו אחרי שנחצץ וחלקו משעה
מעין. וסרטים, אהוב על עצב בהשראת סרטים. כמו הבית
ירוחם. 25 שנים נשארו הדברים בבית כפי שהיו. כשהוחלט
לבצע את השיפוץ, הפרויקט הייתה שונה לגמרי לאחר
ירגש ורסאי”.

Architect: OSHIR ASABAN

מתגעגע לאשדוד?
"היהתי לוקח ממנה את השקט והמרחבים. חיב לגור
במקום עם ים. כן רואה את עצמי גור במנהטן."

חלום
"לעצב יאכטות. לפני הלימודים שקלתי ללימוד עיצוב
יאכטות כתואר. יש מקום אחד בעולם, באלה"ב
שמלמד את זה, לימים של 4 שנים. בינויתים עשו
קורס סקופיים. גיליתי את הים מהצד הפנימי שלו,
מהלב."

"זה בנפשי. גם אבא וגם סבא אלברט, שగר בעכו,
עובד פעם באניות השлом, כברמן, יחד עם סבא של
דנה, המכנו. את סבתא הוא הכיר "בנה". בתור מפקד
הוא עלה למגדל המשמירה להסביר לחילית החדש
שלא מבינה עברית, שיש להארו עם הזורקו 5 שנים
ולהפסיק דקה ולא להיפfn. גם ההורים של היכרו
בחיל הים. אבא וחברו שלו ישבו ליד השקים ושיחקו
עץ או פאל. אמא עברה ושאלתה מה אתה עושים, הם
עשו הגולה מי זוכה להישאר שבת איתה. אבא זכה
והוציא לה קרמבו בשקם."

עם סיוריו ההיירוחיות הקסומית אנחנו מסיימים,
ומסכים, שבпусם הבאה נתחילה עם סיורו ההיירוחית
שלו, שחייב להמשיך את השושלת הרומנטית
להפליא, ושיהיה קשור לים, או שלא. זה שלו.

"**קלקטה**" בגונו י록 אפרסק, קירות אבן קיסר."

ולמה שירות האורחים במטבח?

"עicker הגרים בביתה זה היא והוא. היא במטבח.
והוא חוזר הביתה למטבח, שם הוא אוכל
את שביבלה לו. במטבח קורדים כל העניינים
המעניינים, השיחות המעניינות נעשות תונ' כדי
בישול, שם לב הבית, ובתוכו גורם הפתעה -
קוביות זהב מעוצבת והומוריסטית."

אין היה למד באורייל?

"הגעתلي לשם למורי במקורה, ובשנה הראושונה
גرتבי ברמת-גן. בשנה השנייה הבנית שלהlimודים
האהה זה לא לנסיונות, זה ליליות לבנים. בשנה
הזה למדתי קורס יצוב בסיסי עם דנה אוברזון,
להבין פרוספקטיבה, קומפוזיציה, שילוב חומרים.
בשניה שלמדו, הבנתי שהה שזה מה שאני רוצה
להתעסק בו, להבין כל דבר עד הקצה, איך נצח,
ולעשות טוטאל דיזין עד המאפייה. כשאני מתכוון
חאל אני מסתכל איך הוא מצלם בסוף, חשוב לי

**"החליטתי להיות אדריכל עוד מילדות, זה
התחזק לשגרתי באורה"ב בגיל 21. מרגע
שהגעתי לשם, كنتי ספה אדריכלות, וכל
ספר שפתחתי, הלב שלי היה על 200 קמ"ש"**

לראות את המבט הארוך ביותר, להבין את עומק
החלל, מתכוון בפרשפקטיבה, בחתכים, לא
בדו-מימד".

"בתחלת שנה שנייה דנה שלפה אותו לעבוד
אצלה. היא מקורה השוראה. שש שנים אני איתה,
ובמקביל פיתחתני קריירה עצמאית מ"תראה מה
שצבע יכול לעשות" עד לעיצוב בתים שלמים. זו
עבדה שסחוכה, דפייקות הרבה, רצון לעשות עוד
ועוד, ללמידה עוד ועוד. אני אוהב לעבוד הרבה עם
טקטיל, כמו פליז, עור, ברז, עץ. במלון בוטיק
לગעת בטפט, בכירית, ברגל המתה, בתפור היילון
ובאופן הנחתה הפרטקט. ומת על שוקי פשפשים".

גם בחוים אתה יורץ לפריטים?

"כן. כשיצאתי מhabbit הבקר, סיורתי כל כריית.
הדירות שלי היא חלל גדול שהוא גם איזור למיטה,
גם לסלון וגם לפינת העבודה. נעים לי לעבוד בו
וудין יש בו אינטימיות".

